

Redegjørelse aktsomhetsvurderinger 2025

Innholdsfortegnelse

1. Innledning.....	2
2. Kontekst og rammer for arbeidet	2
3. Aktsomhetsvurderinger i Caritas Norge	3
Trinn 1: Forankring i virksomheten.....	3
Trinn 2: Kartlegging av faktisk og potensiell negativ påvirkning.....	4
Trinn 3: Tiltak for å stanse, redusere og forebygge negativ påvirkning	9
Trinn 4: Overvåking av effekt og resultater	11
Trinn 5: Kommunikasjon	12
Trinn 6: Gjenoppretting og oppfølging ved brudd	12
Referanser:.....	12

1. Innledning

Caritas Norges arbeid med aktsomhetsvurderinger er forankret i åpenhetsloven og gjennomføres i tråd med OECDs retningslinjer for flernasjonale selskaper og OECDs modell for aktsomhetsvurderinger. Arbeidet er integrert i organisasjonens styrende dokumenter, interne kontrollsystemer og ordinære virksomhetsstyring. Formålet er å forebygge og håndtere faktiske og potensielle negative konsekvenser for grunnleggende menneskerettigheter og anstendige arbeidsforhold i egen virksomhet, i leverandørkjeden og i øvrige forretningsforbindelser.

Særlig sentrale styringsdokumenter er Caritas Internationalis Code of Ethics and Code of Conduct for Staff, Caritas Internationalis Management Standards (CI MS), Caritas Norge Policy for bærekraftig forretningspraksis, Caritas Norges anskaffelsesregelverk, samt etiske egenerklæringer og øvrige policyer og rutiner knyttet til blant annet antikorrupsjon, varsling, safeguarding og SEAH (sexual exploitation, abuse and harassment).

Aktsomhetsvurderingene er en risikobasert og løpende prosess. Vurderingene står i forhold til alvorlighetsgraden og sannsynligheten for negativ påvirkning, og tilpasses kontekst, ressursgrunnlag og den tilknytning organisasjonen har til den aktuelle påvirkningen. Arbeidet omfatter forhold Caritas Norge selv kan forårsake, bidra til eller være direkte knyttet til gjennom tjenester, prosjekter, leverandørkjeder, samarbeidspartnere og andre forretningsforbindelser.

Caritas Norge er Den katolske kirkes hjelpeorganisasjon i Norge. Organisasjonen ble etablert i 1952 som Norsk katolsk flyktninghjelp og ble i 1964 organisert som en selvstendig stiftelse.

Caritas Norges formål er å yte velferdsarbeid overfor innvandrere og andre særlig utsatte grupper i Norge, samt å drive langsiktig utviklingssamarbeid og humanitær innsats internasjonalt. Som del av den verdensomspennende Caritas-konføderasjonen arbeider organisasjonen lokalt, nasjonalt og internasjonalt for å styrke menneskers rettigheter, verdighet og handlingsrom.

Arbeidet med aktsomhetsvurderinger etter åpenhetsloven utgjør en integrert del av Caritas Norges virksomhetsstyring, kvalitetsarbeid og oppfølging av leverandører, samarbeidspartnere og prosjekter. Arbeidet utføres regelmessig, dokumenterbart og er forankret i ledelsen. Dette danner grunnlag både for den årlige redegjørelsen etter [åpenhetsloven § 5](#) og for håndtering av informasjonskrav etter §§ [6](#) og [7](#).

2. Kontekst og rammer for arbeidet

Årsberetningen for 2025 beskriver et år preget av økt geopolitisk uro, press på det humanitære systemet og endrede prioriteringer blant internasjonale givere. Flere giverland prioriterer i større grad sikkerhetspolitiske hensyn, samtidig som humanitære og utviklingsrelaterede behov øker. Dette påvirker de operative og finansielle rammene for Caritas Norges arbeid, både nasjonalt og internasjonalt.

I det internasjonale arbeidet bygger Caritas Norge på lokal forankring og samarbeid med partnere som har kontekstforståelse og nærhet til målgruppene. Dette er avgjørende både for

måloppnåelse og for forsvarlig håndtering av risiko knyttet til menneskerettigheter, arbeidstakerrettigheter, korrupsjon, safeguarding og miljøpåvirkning.

Nasjonalt ble Caritas Norges arbeid i 2025 ytterligere aktualisert som følge av vedvarende behov for veiledning, rettighetsinformasjon og inkluderende tjenester. Arbeidet ved ressursenteret i Oslo, innsatsen ved Nasjonalt ankomstsenter i Råde og juridisk bistand til arbeidsinnvandrere og andre personer i sårbare situasjoner illustrerer at organisasjonen også nasjonalt må identifisere og håndtere risiko i egne tjenester og tilknyttede leveranser.

Caritas Norges strategi, handlingsplaner, policyer og rutiner skal understøtte oppnåelsen av FNs bærekraftsmål og være i samsvar med Caritas Internationalis' strategiske rammeverk. I aktsomhetsvurderingene prioriteres innsatsen der risikoen for alvorlig negativ påvirkning vurderes som størst, og det iverksettes målrettede tiltak for å stanse, redusere og forebygge slik påvirkning.

Dette dokumentet beskriver rammeverket og metodikken som ligger til grunn for Caritas Norges aktsomhetsvurderinger i 2025. Strukturen følger OECDs seks-trinnsmodell og er tilpasset kravene i [åpenhetsloven §§ 4 til 7](#). Dokumentet skal bidra til en ensartet, risikobasert og etterprøvable tilnærming til identifisering, prioritering, håndtering, oppfølging og kommunikasjon av negativ påvirkning på grunnleggende menneskerettigheter og anstendige arbeidsforhold.

3. Aktsomhetsvurderinger i Caritas Norge

Trinn 1: Forankring i virksomheten

Caritas Norges arbeid med aktsomhetsvurderinger er forankret i styret, ledergruppen og organisasjonens styringsystemer. Ansvarlighet skal være integrert i relevante retningslinjer, beslutningsprosesser, ansvarsforhold og oppfølgingsrutiner, slik OECD-modellen og åpenhetsloven forutsetter.

De mest sentrale dokumentene i dette arbeidet er Caritas Internationalis Code of Ethics and Code of Conduct for Staff, Caritas Internationalis Management Standards (CI MS), Caritas Norges Policy for bærekraftig forretningspraksis, Caritas Norges anskaffelsesregelverk og relevante policyer for antikorrupsjon, varsling, safeguarding og SEAH. Samlet skal disse sikre ansvarlighet, tydelige krav til ansatte, leverandører og samarbeidspartnere, og en enhetlig tilnærming til forebygging, oppfølging og forbedring.

Som del av Caritas-konføderasjonen følger Caritas Norge felles etiske standarder og internasjonale rammeverk. CI MS (Caritas Internationalis Management Standards) er Caritas-nettverkets globale organisasjonsevalueringsverktøy og utgjør et viktig felles rammeverk for institusjonell utvikling, ansvarlighet og kvalitetsforbedring. CI MS brukes også som referansepunkt i Caritas Norges styrings- og kontrollarbeid.

Trinn 2: Kartlegging av faktisk og potensiell negativ påvirkning

Caritas Norge kartlegger og vurderer faktiske og potensielle negative konsekvenser for grunnleggende menneskerettigheter og anstendige arbeidsforhold på tvers av egen virksomhet, tjenester, leverandørkjeder, partnerrelasjoner og prosjektgjennomføring. Vurderingene tar utgangspunkt i hvor virksomheten kan forårsake, bidra til eller være direkte knyttet til negativ påvirkning, og prioriteres ut fra alvorlighetsgrad og sannsynlighet.

Kartleggingen bygger på tilgjengelig informasjon fra blant annet partneroppfølging, revisjoner, risikovurderinger, avtaleverk, donoroppfølging, internkontroll, varslings- og klagemekanismer og dialog med relevante interessenter.

I samsvar med OECD-modellen skal berørte eller potensielt berørte interessenter søkes involvert der dette er relevant og mulig, særlig der risikoen for alvorlig negativ påvirkning er høy.

Kartleggingen omfatter blant annet følgende risikoområder:

- korrupsjon, økonomiske misligheter og svakheter i økonomisk internkontroll,
- brudd på grunnleggende menneskerettigheter og arbeidstakerrettigheter,
- svikt i varslings- og klagemekanismer,
- risiko knyttet til safeguarding, diskriminering og SEAH, og
- miljømessig negativ påvirkning der dette er relevant for virksomheten eller leverandørkjeden.

Risikokategorier og prioritering for 2025

For 2025 er risikoene vurdert med utgangspunkt i Caritas Norges virksomhet, prosjektportefølje, partner- og leverandørrelasjoner, varslings- og kontrollsystemer, samt kjente utviklingstrekk i nasjonalt og internasjonalt arbeid. Vurderingen er overordnet og skal brukes som grunnlag for prioritering av videre aktsomhetsvurderinger, tiltak og dokumentasjon. Risiko er vurdert som lav, middels eller høy basert på alvorlighetsgrad, sannsynlighet, omfang og mulighet for gjenoppretting.

Risikoområde	Relevans for Caritas Norge i 2025	Risiko	Vurdering	Prioritert oppfølging
Internasjonale prosjekter i konflikt- og kriseområder	Caritas Norge arbeider internasjonalt gjennom lokale partnere i krevende kontekster, blant annet der konflikt, humanitære behov, svak institusjonell kapasitet og sikkerhetsutfordri	Høy	Risikoen vurderes som høy fordi målgruppene ofte er i svært sårbare situasjoner, konteksten kan være uforutsigbar, og konsekvensene ved svikt kan være alvorlige. Risikoen gjelder særlig tilgang til hjelp, beskyttelse av berørte personer,	Risikobasert partneroppfølging, dokumentert risikovurdering i prosjekter, revisjon og monitorering, oppfølging av management letters og avvik, krav i partneravtaler, kontroll av varslings- og klagemekanismer, samt særskilt oppfølging av

	<p>nger kan påvirke gjennomføring og etterlevelse.</p>		<p>forsvarlig partneroppfølging , økonomisk kontroll og etterlevelse av etiske standarder.</p>	<p>prosjekter med høy gjenværende risiko.</p>
<p>Safeguarding, SEAH og beskyttelse av barn og sårbare voksne</p>	<p>Caritas Norge møter personer i sårbare situasjoner både nasjonalt og internasjonalt, og arbeider gjennom ansatte, frivillige, partnere og samarbeidspartnere.</p>	<p>Høy</p>	<p>Risikoen vurderes som høy fordi brudd kan få alvorlige konsekvenser for enkeltpersoner og for tilliten til organisasjonen. Risikoen er særlig relevant der det er asymmetriske maktforhold, avhengighet av tjenester, språklige barrierer, lav kjennskap til rettigheter eller begrenset tilgang til trygge klagemekanismer.</p>	<p>Obligatoriske etiske krav, opplæring, tilgjengelige varslings- og klagemekanismer, tydelige rutiner for håndtering av varslere, kontroll av partnerses safeguarding-systemer, oppfølging av avvik og forbedringstiltak, samt dokumentasjon av gjennomførte tiltak.</p>
<p>Korrupsjon, økonomiske misligheter og svak økonomisk internkontroll</p>	<p>Caritas Norge forvalter offentlige og private midler, og arbeider gjennom partnere og leverandører i land og sektorer der risiko for korrupsjon og økonomisk ustabilitet kan være forhøyet.</p>	<p>Høy</p>	<p>Risikoen vurderes som høy fordi økonomiske misligheter kan svekke måloppnåelse, skade berørte målgrupper, medføre brudd på donovilkår og svekke organisasjonens omdømme. Risikoen er særlig relevant ved kontanthåndtering , innkjøp, underleverandører , svak dokumentasjon eller mangelfull arbeidsdeling.</p>	<p>Etterlevelse av anskaffelsesregelverk og antikorrupsjonskrav, økonomikontroller, revisjoner, dokumentasjonskrav, kontroll av habilitet og interessekonflikter, oppfølging av avvik og management letters, samt kontraktmessige reaksjoner ved alvorlige eller gjentatte brudd.</p>

Partnerkjeder og underleverandører	Internasjonale og nasjonale tiltak kan involvere lokale partnere, underpartnere, leverandører og andre aktører som Caritas Norge ikke har direkte operativ kontroll over.	Midde ls til høy	Risikoen vurderes som middels til høy fordi Caritas Norge kan være direkte knyttet til negativ påvirkning gjennom partner- og leverandørkjeder. Risikoen øker der partnerkjeden er lang, dokumentasjonen er svak, eller der lokale rammevilkår gir begrenset kontrollmulighet.	Tydelige krav i avtaler og egenerklæringer, videreføring av krav til underleverandører, dokumentasjonsinnhenting, risikobasert kontroll, partnerdialog, kapasitetstøtte og oppfølging av forbedringstiltak.
Arbeidstakerrettigheter hos leverandører og samarbeidspartnere	Caritas Norge kjøper varer og tjenester og inngår avtaler med leverandører og samarbeidspartnere som kan ha egne ansatte, frivillige eller underleverandører.	Midde ls	Risikoen vurderes som middels fordi Caritas Norge ikke er en produksjonsbedrift, men likevel kan være knyttet til risiko for brudd på arbeidstakerrettigheter gjennom anskaffelser, tjenester, prosjektgjennomføring og underleverandører. Aktuelle risikoforhold kan være lønns- og arbeidsvilkår, arbeidstid, HMS, organisasjonsfrihet og diskriminering.	Etiske krav i anskaffelser og avtaler, leverandørreklæringer, risikobasert vurdering før kontrakt, dokumentasjonskrav, kontroll ved behov og kontraktsmessige reaksjoner ved manglende etterlevelse.
Diskriminering, ekskludering og manglende tilgjengelighet i nasjonale tjenester	Caritas Norge yter veiledning, rettighetsinformasjon, integreringstiltak og tjenester til personer i sårbare	Midde ls	Risikoen vurderes som middels fordi tjenestene retter seg mot personer som kan møte språklige, økonomiske, juridiske eller	Kvalitetsstandarder for nasjonale tjenester, opplæring av ansatte og frivillige, språk- og tilgjengelighetstiltak, brukermedvirkning der relevant,

	situasjoner i Norge.		digitale barrierer. Manglende tilgjengelighet eller utilsiktet forskjellsbehandling kan føre til at personer ikke får reell tilgang til informasjon, hjelp eller rettigheter.	dokumentasjon av henvendelser og forbedringsarbeid, samt oppfølging av lokale Caritas-organisasjoner.
Varslings- og klagemekanismer	Caritas Norge har interne og eksterne varslingskanaler og rutiner for håndtering av kritikkverdige forhold, klager og avvik.	Midde ls	Risikoen vurderes som middels fordi mekanismene er etablert, men effekten avhenger av at ansatte, frivillige, partnere og berørte personer kjenner til dem, har tillit til dem og kan bruke dem trygt. Risikoen øker dersom språk, digital tilgang, frykt for represalier eller uklar rollefordeling hindrer varslings.	Videreutvikle kjennskap til varslingskanaler, sikre informasjon på relevante språk og flater, følge opp saker i tråd med rutiner, dokumentere læringspunkter og forbedringstiltak, og kontrollere at partnere har tilgjengelige og trygge klagekanaler.
Personvern og ansvarlig håndtering av personopplysninger i tjenester og prosjekter	Caritas Norge behandler personopplysninger i nasjonale tjenester, prosjekter, frivilligarbeid, partneroppfølging og kommunikasjon.	Midde ls	Risikoen vurderes som middels fordi brudd på personvern kan ramme personer i sårbare situasjoner og svekke tillit til organisasjonen. Risikoen er særlig relevant ved behandling av sensitive eller beskyttelsesverdige opplysninger, deling mellom aktører, digital lagring og	Etterlevelse av GDPR-rutiner, tilgangsstyring, dataminimering, opplæring, vurdering av behandlingsgrunnlag, databehandleravtaler der relevant, avvikshåndtering og risikovurdering i prosjekter som behandler personopplysninger.

			dokumentasjon av saker.	
Klima- og miljøpåvirkning i drift, innkjøp og prosjektgjennomføring	Caritas Norge har strategiske mål om å redusere negativ klima- og miljøpåvirkning, og arbeider i kontekster der klimaendringer kan forsterke sårbarhet.	Lav til middels	Risikoen vurderes som lav til middels i egen drift, men kan være høyere i enkelte prosjekter eller anskaffelser. Den mest vesentlige risikoen er indirekte, gjennom reiser, innkjøp, trykksaker, logistikk og prosjektaktiviteter, samt klimaendringenes betydning for målgruppene.	Vurdere klima- og miljøhensyn i relevante anskaffelser og prosjekter, følge interne miljømål, redusere unødvendig reise og ressursbruk, og dokumentere vurderinger der miljøpåvirkning er relevant.
Egen virksomhet, arbeidsmiljø og intern etterlevelse	Caritas Norge har ansatte og frivillige i ulike roller, og et styringssystem som skal sikre etterlevelse av arbeidsmiljøregelverk, etiske standarder, HMS, internkontroll og relevante policyer.	Lav til middels	Risikoen vurderes som lav til middels fordi organisasjonen har etablerte policyer, rutiner og ansvarlinjer, men fortsatt må sikre at kravene etterleveres i praksis på tvers av avdelinger, prosjekter og geografiske enheter. Risikoen øker ved omstilling, høy arbeidsbelastning, uklar rollefordeling eller manglende opplæring.	Tydlig rolle- og ansvarsfordeling, opplæring, lederoppfølging, HMS-arbeid, internkontroll, avvikshåndtering, jevnlig gjennomgang av policyer og rutiner, samt rapportering til ledergruppe og styre der risiko er vesentlig.

Samlet prioritering

Basert på vurderingene for 2025 bør Caritas Norge særlig prioritere aktsomhetsvurderinger og oppfølging innen tre hovedområder:

1. **Internasjonale prosjekter og partneroppfølging i høyrisikokontekster**, særlig der konflikt, svak institusjonell kapasitet eller lang partnerkjede øker risikoen for negativ påvirkning.
2. **Safeguarding, SEAH, varslings og beskyttelse av sårbare personer**, både i egne tjenester og gjennom partnere, frivillige og samarbeidspartnere.
3. **Korrupsjon, økonomiske misligheter og etterlevelse av donor- og anskaffelseskrav**, særlig i prosjekter og avtaler med høy økonomisk eller operasjonell risiko.

For risikoer som vurderes som høy, bør det foreligge dokumenterte tiltak, ansvarlig risikoeier, frist for oppfølging og statusrapportering til relevant lederlinje. For risikoer som vurderes som middels, bør det gjennomføres risikobasert oppfølging og dokumenteres hvilke kontrolltiltak som er vurdert tilstrekkelige. For risikoer som vurderes som lav, bør eksisterende rutiner videreføres, men vurderingen bør oppdateres dersom kontekst, aktivitet eller leverandør-/partnerforhold endres.

Trinn 3: Tiltak for å stanse, redusere og forebygge negativ påvirkning

Vesentlig risiko for Caritas Norge

Caritas Norge prioriterer tiltak der risikoen for negativ påvirkning er størst. Prioriteringen bygger på en risikobasert vurdering av alvorlighet, omfang, mulighet for gjenoppretting og sannsynlighet. Ved identifiserte eller mulige negative konsekvenser skal virksomheten vurdere hvilke tiltak som er egnet for å stanse, forebygge, redusere eller på annen måte håndtere påvirkningen, avhengig av om Caritas Norge har forårsaket, bidratt til eller er direkte knyttet til forholdet.

Særlig relevante risikoområder for Caritas Norge er:

- korrupsjon og økonomiske misligheter, herunder svakheter i økonomisk internkontroll,
- brudd på grunnleggende menneskerettigheter og arbeidstakerrettigheter,
- svikt i safeguarding- og SEAH-arbeidet,
- diskriminering, ekskludering og manglende tilgjengelighet i tjenester og tiltak, og
- svakheter i varslingsrutiner, klagemekanismer og øvrige kontrolltiltak.

Risikoen er ofte forhøyet i konfliktpregede og institusjonelt svake kontekster, men vurderes også løpende i det nasjonale arbeidet, hvor Caritas Norge yter tjenester til personer i sårbare situasjoner og samarbeider med eksterne aktører.

Iverksatte tiltak og risikoreducerende mekanismer

Caritas Norge har etablert tiltak for å stanse, forebygge og redusere negativ påvirkning, samt for å følge opp vesentlig risiko. Tiltakene skal være forholdsmessige, risikobaserte og tilpasset virksomhetens tilknytning til den aktuelle påvirkningen og inkluderer blant annet:

- kontraktsfestede krav til leverandører og samarbeidspartnere gjennom anskaffelsesregelverk, partneravtaler, etiske standarder og egenerklæringer,
- krav om respekt for grunnleggende menneskerettigheter og arbeidstakerrettigheter,
- krav til etterlevelse av regler og rutiner knyttet til antikorrupsjon, safeguarding, varsling og ansvarlig forvaltning,
- mulighet for kontroll, dokumentasjonsinnhenting og oppfølging av avvik, og
- bruk av forbedringstiltak eller kontraktmessige reaksjoner ved manglende etterlevelse.

Internasjonalt arbeid

I det internasjonale arbeidet reguleres samarbeidet gjennom partneravtaler, etiske retningslinjer, donorvilkår og oppfølging basert på CI MS og øvrige kontrollsystemer. Partnere må forplikte seg til å følge Caritas Norges og Caritas Internationalis' standarder, og forventes å videreføre de samme kravene til egne underleverandører og samarbeidspartnere. Oppfølgingen skjer gjennom monitorering, revisjoner, rapportering, dialog og konkrete oppfølgingsplaner.

Nasjonalt arbeid

I det nasjonale arbeidet reguleres tiltak og tjenester gjennom donoravtaler, prosjektavtaler og interne rutiner. Eventuelle samarbeidspartnere og leverandører må forplikte seg til å etterleve Caritas Norges etiske standarder og relevante policyer, herunder krav til ansvarlig forretningspraksis, antikorrupsjon, safeguarding og varsling. Også her følges risiko opp gjennom kontrollrutiner, dokumentasjon og løpende dialog.

Eksempler på forebyggende tiltak i praksis

Som ledd i arbeidet med å forebygge brudd på grunnleggende menneskerettigheter og anstendige arbeidsforhold, arbeider Caritas Norge blant annet gjennom følgende tiltak:

- stille tydelige krav i partneravtaler, leverandøravtaler og anskaffelsesprosesser om etterlevelse av etiske standarder, menneskerettigheter, arbeidstakerrettigheter, safeguarding, SEAH, antikorrupsjon og varslingsrutiner,
- gjennomføre risikobasert oppfølging av partnere, prosjekter og leverandører, med skjerpet oppfølging der kontekst, sektor eller aktivitet innebærer forhøyet risiko for negativ påvirkning,
- innhente og vurdere relevant dokumentasjon, revisjonsfunn, rapportering og annen styringsinformasjon som grunnlag for forebyggende tiltak og korrigerende oppfølging,
- gi ansatte, frivillige og relevante samarbeidspartnere opplæring i etiske retningslinjer, ansvarlig virksomhetsstyring, safeguarding, SEAH, antikorrupsjon og varsling,

- opprettholde varslings- og klagemekanismer, herunder en [digital varslingskanal](#) som er tilgjengelig for alle (ansatte, frivillige, samarbeidspartnere og andre berørte), slik at kritikkverdige forhold kan meldes, undersøkes og følges opp på en forsvarlig måte,
- bruke dialog med partnere, leverandører, ansatte og andre relevante interessenter som grunnlag for å identifisere risiko, forbedre tiltak og styrke forebyggende arbeid, og
- iverksette forbedringstiltak, handlingsplaner og eventuelle kontraktsmessige reaksjoner dersom det avdekkes forhold som ikke er i samsvar med Caritas Norges krav eller forventninger.

Der det er relevant, kan Caritas Norge også vise til offentlig tilgjengelig informasjon om varslingskanaler, etiske standarder og ansvarlig virksomhetsstyring på organisasjonens nettsider som ledd i arbeidet med å gjøre forebyggende mekanismer kjent og tilgjengelige.

Ansvar for oppfølging

Caritas Norge har en organisasjonsstruktur med tydelige ansvarlinjer for oppfølging av tiltak og prosjekter. Avdelingsleder for internasjonalt arbeid har hovedansvar for oppfølging internasjonalt, mens avdelingsleder for nasjonalt arbeid og migrasjon har hovedansvar for nasjonale tiltak.

Det operative ansvaret er regulert i stillingsbeskrivelser, prosjektroller og øvrige styrende dokumenter.

Trinn 4: Overvåking av effekt og resultater

Overordnet oppfølging

Caritas Norge overvåker gjennomføring og resultater av tiltak som ledd i virksomhetsstyring, internkontroll og kvalitetsarbeid. Oppfølgingen gjør det mulig å vurdere om tiltakene har ønsket effekt, om risikoen endrer seg, og om det er behov for justeringer, ytterligere undersøkelser eller nye tiltak. Dette er i tråd med OECD-modellens krav om løpende oppfølging og forbedring.

Caritas Norge etterlever gjeldende lover og regler for å drive virksomhet i Norge, herunder arbeidsmiljøregelverk, regnskapsregelverk, likestillings- og diskrimineringsregelverk og åpenhetsloven. Dette stiller krav til systematisk oppfølging, dokumentasjon og løpende forbedring.

Organisasjonen har oversikt over policyer, prosedyrer, rutiner og verktøy med klar ansvars- og rollefordeling. Dette danner grunnlaget for å følge opp etterlevelse og vurdere om etablerte tiltak fungerer som forutsatt.

Oppfølging og etterlevelse

Oppfølging skjer både på virksomhetsnivå og i det enkelte prosjekt, partnerskap og anskaffelsesforhold. Dette omfatter blant annet revisjoner, rapportering, kontrolltiltak, gjennomgang av avvik, management letters, partnerdialog og vurdering av etterlevelse av krav knyttet til blant annet menneskerettigheter, anstendige arbeidsforhold, anskaffelser, safeguarding, varsling og opplæring.

Der det avdekkes svakheter eller avvik, utarbeides det oppfølgingsplaner med tydelige tiltak, ansvar og frister. Oppfølgingen skal bidra til læring, korrigerende og kontinuerlig forbedring.

Trinn 5: Kommunikasjon

Caritas Norge kommuniserer hvordan faktiske og potensielle negative konsekvenser identifiseres og håndteres. Eksternt skjer dette blant annet gjennom den årlige redegjørelsen etter åpenhetsloven § 5 og annen offentlig tilgjengelig informasjon om organisasjonens arbeid med etikk, antikorrupsjon, varsling, safeguarding og ansvarlig virksomhetsstyring.

Internt bidrar kommunikasjonen til at ansatte og relevante funksjoner kjenner til krav, rutiner, ansvarsforhold og forventninger knyttet til aktsomhetsvurderinger. Kommunikasjonen legger også til rette for forsvarlig håndtering av informasjonskrav og styrker forståelsen av hvordan kritikkverdige forhold kan forebygges, varsles, undersøkes og følges opp.

Trinn 6: Gjenoppretting og oppfølging ved brudd

Caritas Norges policyer og rutiner for safeguarding, varsling, klagehåndtering og internkontroll skal bidra til at mulig negativ påvirkning og faktiske brudd blir fanget opp, vurdert og fulgt opp på en forsvarlig måte. Der det er relevant, skal disse mekanismene også bidra til gjenoppretting for berørte personer eller grupper.

Dersom Caritas Norge har forårsaket eller bidratt til faktisk negativ påvirkning, skal organisasjonen sørge for eller samarbeide om gjenoppretting i tråd med OECD-modellen. Dersom negativ påvirkning er direkte knyttet til virksomhetens tjenester, prosjekter eller forretningsforbindelser, uten at Caritas Norge selv har forårsaket eller bidratt til forholdet, skal organisasjonen bruke sin påvirkningskraft til å søke å stanse, forebygge eller redusere konsekvensene, og følge opp forholdet gjennom dialog, krav, kontrolltiltak og eventuelle kontraktmessige reaksjoner.

Referanser:

Åpenhetsloven:

[Lov om virksomheters åpenhet og arbeid med grunnleggende menneskerettigheter og anstendige arbeidsforhold \(åpenhetsloven\) - Lovdata](#)

FNs veiledende prinsipper for næringsliv og menneskerettigheter: [GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf \(ohchr.org\)](#)

OECDs modell for aktsomhetsvurderinger for ansvarlig næringsliv: [OECD-Due-Diligence-Guidance-for-Responsible-Business-Conduct.pdf](#)

Etisk handel Norges veileder i aktsomhetsvurderinger: [Bedrift - Etisk Handel](#)